

ରାଜନୀତିରେ ଅପଶବ୍ଦ ଏକ ନୂତନ ଲଞ୍ଜା

ବିମଳ ଅଗ୍ରୱାଲ

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପରେ ବିହାରରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ନେଇ ଗାଳି ଘଟଣାର ଜାତୀୟ ଖବରକାଗଜ, ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଓ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଆଲୋଚନା ତୀବ୍ର ହୋଇଛି । ତେବେ ରାଜନୀତିରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ନିମ୍ନଗାମୀ ଭାଷାର ସ୍ତରର ନିଃସର୍ତ୍ତ ନିନ୍ଦା ଅପେକ୍ଷା କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କେଉଁ ଦଳ କିଭଳି ଗାଳି ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଦୋହରାଯାଇ ଏହି ହାନି ବଳବ୍ୟବହାର ତୁଳନାତ୍ମକ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କାଯାଇଛି । ଦଳୀୟ ସମ୍ପୃକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନୀତିରେ ସମର୍ଥନ କିମ୍ବା ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଏହାହିଁ ଆଜିକାର ଚର୍ଚ୍ଚର ତରଳ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦଳୀୟ ନିକିତିରେ ତଉଲି, ତୋ ଭୁଲ ମୋ ଭୁଲଠାରୁ ଗୁରୁତର ଦର୍ଶାଇ ନିଜ ଭୁଲକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ନିଜ ଭୁଲପାଇଁ ଅନୁତାପ ସହିତ ତାର ସୁଧାର ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟର ଭୁଲର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇ ତାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ଭାଷାର ଶାଳୀନତାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଉଚ୍ଚତର ସୋପାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ହେଉଛି । ସମସ୍ତ ଦଳରେ ଏବେ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଅବସ୍ଥା । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ଗାଳି ଦେଇପାରିଲା ସେ ସେତିକି ବଡ଼ ନେତା ଭାବରେ ଗଣାହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଇ ଆଧାରରେ ଲୋକପ୍ରିୟତା ମଧ୍ୟ ମପାଯାଇଛି । ଗଣମାଧ୍ୟମ ତର୍କରେ, ସାଧାରଣସଭାର ଭାଷଣରେ, ସଂସଦ ଓ ବିଧାନସଭାର ଆଲୋଚନାରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ଭାଷାରେ

ଶାଳୀନତାର ଏବେ ଘୋର ଅଭାବ । ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ଯେ ସମାଜର ସିଂହଭାଗ ସାଧାରଣ ଲୋକ, ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ଏହି ଧାରାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ । ଯେଉଁ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସ୍ତର କାହିଁକି ? ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ସେତେବେଳେ ରାଜନୀତି ବିଚାରଧାରା କୈହିକ ଥିଲା । ତେଣୁ ବିଚାରଧାରାର ଆଲୋଚନା ଓ ସମାଲୋଚନା ହେଉଥିଲା । ରାଜନେତାମାନେ ଶିକ୍ଷିତ, ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ସମାଜରେ ବହୁତ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲେ । ବିଚାରଧାରାର ସମର୍ଥନ କିମ୍ବା ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଅପଶବ୍ଦର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ୁନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜନୀତି ବ୍ୟକ୍ତିକୈହିକ ହୋଇଯାଇଛି । ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆନୁଗତ୍ୟ ରାଜନୀତିରେ ସଫଳତାର ମାନଦଣ୍ଡ ହୋଇଛି । ବ୍ୟକ୍ତିକୈହିକ ରାଜନୀତିରେ ବିଚାରଧାରା ନୁହେଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କିମ୍ବା

ଭଳି ଗର୍ହିତ ଅପରାଧରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଓ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ରାଜନୀତିରେ ଅପରାଧପ୍ରବଣତାର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପାଦକୁ ହିଂସାତ୍ମକ ମୋଡ଼ ଦେବା ସହିତ

ଅଧ୍ୟୟନର ଅଭାବରୁ ଆଲୋଚନା ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ବଦଳରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ଓ ହିଂସାତ୍ମକ ହେଉଛି । ଗଣମାଧ୍ୟମ ମାଲିକମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପୃକ୍ତି ଅପଶବ୍ଦର ଏହି ଆଡ଼କରେ ଅଧିକ ଲଗେଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛି । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସତ୍ୟ ଭାଷାରେ ଭିନ୍ନତାବଳୟକୁ ଗାଳିଦେବା ସମସ୍ତ ସାମାଜିକ ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ବସିଲାଣି । ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ିର ପାଖଣ୍ଡ ଅନ୍ୟ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ପରମ୍ପରା ହୋଇଯାଏ । ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପାଦରେ ଗାଳି ଓ ଅପଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଏବେ ପରମ୍ପରା ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ଶୀର୍ଷ ସ୍ତରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ଶୀର୍ଷ ସ୍ତରର ଉଦ୍ୟମ ହିଁ ରୋକିପାରିବ । ସମୟ ଆସିଛି ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଆଚାରସଂହିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାପାଇଁ, ଏବଂ ଏହି ଆଚାର ସଂହିତାକୁ ଆଚରଣରେ ପରିଣତ କରିବାପାଇଁ । ସମାଜର ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଅପଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସତେତନ ଭାବେ ବିରୋଧ କଲେ ହିଁ ଏହା ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଓ ନେତାମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ବିରୋଧିଦଳ ନେତାଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଦଳର ଶୀର୍ଷ ନେତୃତ୍ୱ ପୂର୍ବ ଭୁଲପାଇଁ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ସହ ଆଗାମୀଦିନରେ ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନକଲେ ଅପଶବ୍ଦ ଏକ ପରମ୍ପରା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅପଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାରେ ଏବଂ ସହ୍ୟ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭାଷାର ଶାଳୀନତାକୁ ସର୍ବୋପରି ରଖି ଆମ ପୂର୍ବପୁରାମାନେ କହି ଯାଇଛନ୍ତି 'ସତ୍ୟଂ କୃୟାତ୍ ପ୍ରିୟଂ କୃୟାତ୍; ମା କୃୟାତ୍ ସତ୍ୟମ୍ ଅପ୍ରିୟମ୍ । ସୁତରାଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନର ଓ ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧିର ସମୟ ଉପନୀତ ।

- ରାଜନୀତିରେ ଗାଳିଗୁଲଜ ଏକ ନୂତନ ପରମ୍ପରା ହେବାକୁ ବସିଲାଣି
- ରାଜନୀତିରେ ଏବେ ବିଚାରଧାରା କମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୈହିକ ଚିନ୍ତନ ଅଧିକ
- ଅପଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗର ଦଳମତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ନିନ୍ଦା ହେବା ଉଚିତ
- ରାଜନୀତିକୁ ଅଧିକ ଅପରାଧୀ ଆସିବା ଏକ ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ
- ଅଜଥା ବିବାଦରେ ନପଶି ନୀରବ ରହିବାକୁ ଉଚିତ ମଣୁଛନ୍ତି ଅଧିକାଂଶ ନେତା ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ
- ଦେଶରେ ସାଂଘାତିକ ରାଜନୈତିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି

କିଛି ପୁରୁଣା ସମ୍ମାନିତ ବା ପରମ୍ପରାକୁ ଭୁଲିନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦଳୀୟ ସମ୍ପୃକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣରୁ ନୀରବ ରହି ପରୋକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ମହାଭାରତ ବର୍ଷିତ କୁରୁସଭାର ବିଦ୍ୱାନ ସଭାସଦଙ୍କ ଭଳି । ତେବେ ପୂର୍ବରୁ କଣ ରାଜନୀତିରେ ବିରୋଧି ନଥିଲେ ନା ସମାଲୋଚନା ହେଉନଥିଲା ?

ବିରୋଧ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଆକ୍ଷେପ ଓ ପ୍ରତିଆକ୍ଷେପ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ହିଁ ହେଉଛି ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଅଭାବରେ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ରସଂହାର କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜନୀତିରେ ସମସ୍ତ ଦଳରେ ଅପରାଧପ୍ରବଣ ନେତା ଓ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ସମସ୍ତ ବିଧାନସଭା ଓ ସଂସଦରେ ହତ୍ୟା, ଦୁଷ୍ଟମୀ ଏବଂ ଜାଳିଆତି

ସମାଜର ତଳ ସ୍ତରକୁ ଏହି ଦିଗରେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବଡ଼ ଏବଂ କୁଜିନେତା ଏବେ ନିଜ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କର ସେନା ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ସତେ ଯେମିତି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ବିଚାରଧାରାର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମତାନ୍ତର ଏବେ ମନାନ୍ତରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ନେତାମାନଙ୍କର

FOR EXCLUSIVE WEDDING CARDS

ସୁ-ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼େ

ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରାକୁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମାନ ।
ବନ୍ଧନ ପରିବାର କରେ ନିବେଦନ ।

ସୁ-ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼େ

WE HAVE NO BRANCH

8260685257

www.bandhancards.com

0674-2310196

ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ପାଇଁ ସୁନିଦ୍ରାର ଆବଶ୍ୟକତା

କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ପାଇଁ ସୁନିଦ୍ରାର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଜିର କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ନିଦ୍ରାହୀନତା ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ରୂପେ ଉଭା ହୋଇଛି । ପ୍ରାୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକେ ନିଦ୍ରାହୀନତାର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ଆମ ପୂର୍ବଜମାନେ ବିନା ବିଛଣାରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଆଜିର ପିଢ଼ି, ତୁଳିତପ୍ତ ଶଯ୍ୟାରେ ବି ଠିକ ଭାବରେ ଶୋଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

କ୍ରମାଗତ ନିଦ୍ରାହୀନତା (Insomnia) କେତେକ ଶାରୀରିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ମେଦବୃଦ୍ଧି, ଅବସାଦ, ଆଲକ୍ୟ, ଉଦ୍‌କ୍ଷା, ଚିତ୍ତଚିନ୍ତା ସ୍ୱଭାବ, ହାନମନ୍ୟତା ଓ ବାହ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ହ୍ରାସ । ଏହା ମଧ୍ୟ ହୃଦରୋଗ, କିଡନୀ ସମସ୍ୟା, ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ, ଡାଇବେଟିସ ଓ ଷ୍ଟ୍ରେକର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ସୁନିଦ୍ରାବେଳେ ଶରୀରର ରକ୍ତ ଧନାତ୍ମକ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ ହୁଏ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗ ମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମରାମତି ଏହି ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏପରିକି ଶରୀରରେ କୌଣସି କ୍ଷତ ଥିଲେ ଏହି ସମୟରେ ଭରିଥାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନପାଇଁ ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ନିଦ୍ରା ଶରୀର ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାୟାମ ପରି ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହାକୁ ଆପଣ ନିଜ ଇଚ୍ଛା

ଅନୁସାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ପାରିବେ । ଆମ ଶରୀର ଏପରି ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ଯାହାକି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅଭ୍ୟାସକୁ ସ୍ୱତଃ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥାଏ । ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଖାଆନ୍ତୁ ଅଥବା ଚାରିଥର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହିଁ ଭୋକ ହେବ । ଅଭ୍ୟାସ ରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ଠିକ ସମୟରେ ବ୍ୟାୟାମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେବ ।

ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଜୈବିକ ଆବଶ୍ୟକତା କେବଳ ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ରେଳ ଲାଜନ କଡରେ ଘର କରି ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ରାତିରେ ଶାନ୍ତିରେ ଶୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ବୁଲି ଆସିଥିବା କୁଣ୍ଡିଆମାନେ ରେଳଗଡରେ ଆଦୌ ଶୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସାମାନ୍ତରେ ଗୁଲିଗୋଳା ଫୁଟୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଜବାନମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୫ ମିନିଟ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ନିଦରେ ଶୋଇଯିବାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୌଶଳ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଆଯାଏ ।

ଏଠାରେ ନିଦ୍ରାହୀନତାର ନିରାକରଣ କେତେକ ଫଳପ୍ରଦ କୌଶଳ (ଟିପ୍ସ) ସେୟାର କରିବି । ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ଓ ନିଦରୁ ଉଠିବାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ । ସ୍ୱଭାବିକ ଭାବେ ଶରୀର ୭ ଘଣ୍ଟା ରୁ ୯ ଘଣ୍ଟା ନିଦର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ବେଳେ ବୟସ୍କଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ୧ / ୨ ଘଣ୍ଟା ହ୍ରାସ ଘଟିଥାଏ । ତେବେ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦର ଗୁଣାତ୍ମକମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭରକରେ ।

ଦିନାନ୍ତରା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିହାର କରନ୍ତୁ । ଦିନରେ କର୍ମ ଚଞ୍ଚଳ ରୁହନ୍ତୁ । ପ୍ରାତଃଭ୍ରମଣ, ଯୋଗ ପ୍ରାଣାୟାମ, ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ, ଅଫିସକାର୍ଯ୍ୟ ମାର୍କେଟିଂରେ ସମୟକଟାନ୍ତୁ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଘୁମାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

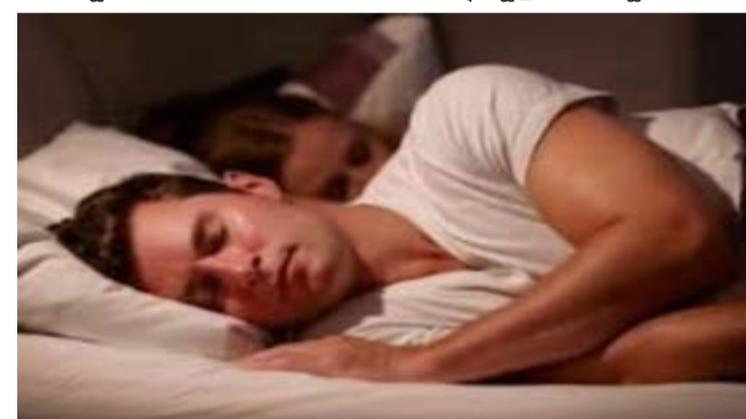
କୌଣସି ଶାରୀରିକ ସମସ୍ୟା ନେଇ ଯଦି ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦବଟିକା

ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଖାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପଡେଟ କରାନ୍ତୁ । କାରଣ ଏବେ ନୂଆନୂଆ ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିହୀନ ଔଷଧ ବାହାରିଲାଣି ଯାହାକି ଶରୀରକୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ କରାଇନଥାଏ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବିନା ପରାମର୍ଶରେ କୋ ? ଶସି ନିଦ ବଟିକା ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ସନ୍ଧ୍ୟାପରେ ତା କଫି କିମ୍ବା କୌଣସି ମାଦକ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସନ୍ଧ୍ୟାପରେ ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧ । ଏହା ସୁନିଦ୍ରାରେ ବ୍ୟାୟାମ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ରାତ୍ରିଭୋଜନ ହାଲୁକା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ

ଜଣାଅଜଣା

। ଗରିଷ୍ଠ ଭୋଜନ, ମସଲାଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ରାତ୍ରିଭୋଜନ ସମୟରୁ ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ସମୟଭିତରେ ଅନ୍ତତଃ

ଦୁଇଘଣ୍ଟା ବ୍ୟବଧାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଭିତରେ ପାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ରାତ୍ରି ଭୋଜନ ପରେ ଚିଢି, କଞ୍ଚୁଳ, ମୋବାଇଲ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସୁନିଦ୍ରା ପାଇଁ ଶୟନକକ୍ଷର ପରିବେଶ

ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଜରୁରୀ । ଶଯ୍ୟାକୁ କେବଳ ଶୋଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଶେଷ ଉପରେ ପଡ଼ିବା, ଚିଢି ଦେଖିବା, ଓ ଖାଇବା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଦ ଲାଗିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବିଛଣାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପଢନ୍ତୁ ଅଥବା ସୁମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ଶୁଣନ୍ତୁ । କିଛି ସମୟ ବାହାରେ କିମ୍ବା ଛାତ ଉପରେ ବୁଲାଇବାକୁ କରନ୍ତୁ ।

ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଗୋଡ଼ ଧୁଅନ୍ତୁ । ମନକୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ରଖି ସୁନିଦ୍ରା ପାଇଁ ମାନସିକ ଭାବେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପାଇଁ ମନରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁନାହିଁ । ମନରେ ସକରାତ୍ମକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବନା ଆଣନ୍ତୁ । ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

। ଆପଣ ଏକ ଫୁଲବଗିଚା , ସମୁଦ୍ରକୂଳ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିନା କରନ୍ତୁ । ଜୀବନର ସୁମଧୁର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାଉଁଟି ମନେ ପକାନ୍ତୁ । ପାଟିବାଟେ ପାଞ୍ଚଥର ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ନେଇ ନାକ ବାଟେ ଛାଡନ୍ତୁ । ଜିଭର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ଉପର ମାଡି ଦାନ୍ତ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ମୁଖ ମଣ୍ଡଳର ମାଂସପେଶୀକୁ ସହଜ ତଥା ଢିଲା କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାୟଟି ହେଲା କାନ୍ଥନିକ ଭାବେ ଏକ ବ୍ଲୁକବୋର୍ଡ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ବ୍ଲୁକବୋର୍ଡରେ ୧୦୦ ଲେଖି ତାକୁ ଲିଭାଇ ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ୯୯ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖନ୍ତୁ । ତାପରେ ୯୮, ୯୭, ୯୬ ସଂଖ୍ୟା ଆଦି ଲେଖି କାନ୍ଥନିକ ଭାବେ ଲିଭାଇ ଚାଲନ୍ତୁ । କିଛି ସମୟ ଏପରି କଲେ ନିଦ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ତେବେ ବୟସ୍କ ମାନେ ଦିନରେ ଶୋଇବା ଓ ରାତ୍ରିରେ ବାରମ୍ବାର ଉଠିବା ଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କର ରାତି ନିଦ ବ୍ୟାହତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୋଇବା ଘର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାର ରହିଲେ ଭଲ । ତେବେ ରୁମ୍‌ରେ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ବେତଲାଲଟ ରଖିପାରନ୍ତି । ଡିଏ ରୁମ୍‌କୁ ଯିବାବେଳେ ଘଣ୍ଟାକୁ ଆଦୌ ଚାହାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ତକୁ ଅନୁଭବ କରି ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । ସବୁବେଳେ ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ଓ ନିଦରୁ ଉଠିବା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରନ୍ତୁ । ରାତି ବେଳା ଅନ୍ତତଃ ୭ ଘଣ୍ଟା ଶୋଇବା ପାଇଁ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ । ଏହି ସମସ୍ତ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବିଫଳ ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ଏକ ମନୋଚିକିତ୍ସକ ସହ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋବାଇଲ - ୭୯୭୮୪୨୦୪୯୩

ଉପକାରୀ ସଜନା ଫୁଲ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ସାଗ । ଖାସ୍ କରି ଆଖୁକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସଜନା ସାଗ ଖାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତର ବି ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି । ଗାଁ ଗହଳୀ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସହରାଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ସଜନା ପତ୍ରର ସାଗ ଓ ତାର ଛୁଇଁକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇବାକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ତେବେ ସଜନା ଛୁଇଁ ଏବଂ ସାଗ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ତ ଭାରି ହିତକାରୀ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଫୁଲର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଷୟରେ ଆପଣ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ? ଛୁଇଁ ଅପେକ୍ଷା ସଜନାର ଫୁଲ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କେତେ ଲାଭଦାୟକ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ...

ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭିଟାମିନରେ ଭରପୂର ସଜନା ଫୁଲ । ଏଣୁ ଏହାକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ ବେସ ଲାଭଦାୟକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସଜନା ଫୁଲ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ ଶାରୀରିକ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଅପରପକ୍ଷରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସଜନା ଫୁଲ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କଲେ ସଂକ୍ରମଣ ଜନିତ ରୋଗ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ସଜନା ଫୁଲରେ ଆର୍ଷି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ଥିବାରୁ ଶରୀରକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥିବା ଫ୍ରି ରେଡକଲର ପ୍ରଭାବ କମ୍ କରିବାରେ ଏହା ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ସଜନା ଫୁଲରେ ପାଇବରର ମାତ୍ରା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଚନ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାସହ ଫୁଲରେ ଆର୍ଷି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ଥିବାରୁ ଏହା ପେଟରେ ସଂକ୍ରମଣ, ଅଲସର, ଗ୍ୟାସ ଭଳି ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିଥାଏ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଓଜନ ଅସ୍ୱଭାବିକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସଜନା ଫୁଲ ରାମବାଣ ଭଳି କାମ କରିଥାଏ । ଏହି ଫୁଲରେ କ୍ୟାଲୋରୀଜେନିକ ଏସିଡ ନାମକ ଏକ ଆର୍ଷି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ରହିଛି । ଯାହା ଶରୀରରେ ଜମାଟ ବାନ୍ଧୁ ଥିବା ଏକ୍ସଟ୍ରା ଚର୍ବିକୁ ତରଳାଇବାରେ ସହାୟକ

ହୋଇଥାଏ । ଏହାସହ ଏହି ଫୁଲରେ ପାଇବରର ମାତ୍ରା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏହା ପାଚନତନ୍ତ୍ରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ସହ ଭୋକକୁ ବି କଣ୍ଠେଇ କରିଥାଏ । ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ବି ସଜନା ଫୁଲ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଫୁଲକୁ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆଲକ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ବଳତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ଥର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଯେ ମହିଳାମାନେ ପିଲାଜନ୍ମ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କ୍ଷୀର ଉତ୍ପାଦନ କରିବାର ଶକ୍ତି କମିଯାଏ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ସଜନା ଫୁଲକୁ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।

Call us : 8895431024,
9937070181

**MEDICINE
RETAIL STORE**
FREE DELIVERY AT TULASIPUR
AND SURROUNDING

**DOCTORS
AVAILABLE**
• MEDICINE
• SKIN & VD
ORTHOPEDIC

**PATHOLOGY
TESTING**

ABOUT US
You can get substitute medicines of reputed brand in
discounted rate with same quality

**UPTO
50%
OFF**

**SAIRAM
ENTERPRISES**
BIJUPATNAIK CHHAK
TULASIPUR ,CUTTACK 753008

8895431024
sairammedicines1999@gmail.com

ଇନ୍ଦନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ଗଜପତି ଶୁଣାଇଲେ ଚରମ ବାଣୀ

ଅଦିନରେ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ କରାଯାଉ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (ଭିଓଭି): ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମୁଖନିଧିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ତଥା ମହର୍ଷି ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ରଚିତ ପୁରାଣ, ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବକ ମୂଳପାଠ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଓ ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥିରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ରଥଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଆସୁଛି । ତଥାପି ବାରମ୍ବାର ଇନ୍ଦନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଧରି ଅତିଥିରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁମୋଦିତ ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଗଜପତି ମହାରାଜା ବିବ୍ୟସିନ୍ଧୁ ଦେବ ଆଜି ୧୦୦ ପୃଷ୍ଠାର ଦସ୍ତାବିଜ ଇନ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାୟାପୁରସ୍ଥିତ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କମିଶନରୁ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ଗଜପତି ମହାରାଜା କହିଛନ୍ତି, ବରିଷ୍ଠ ଗବେଷକ, ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅନୁମୋଦନକ୍ରମେ ଆମେ ଏହି ୧୦୦ ପୃଷ୍ଠାର ଦସ୍ତାବିଜ ଆଜି ଜୟନ୍ତକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନର ତିଥି ଉପରେ ଏହା ଆମର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଏହି ଦ୍ୱିଦିନ ତର୍ଜମା ପାଇଁ ଆମେ ଇନ୍ଦନକୁ ମାସେ ସମୟ ଦେଇଛୁ । ଯଥାସମ୍ଭବ ଆପୋସ

ଆଲୋଚନାରେ ଏହି ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ତଥାପି ଇନ୍ଦନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନ ଶୁଣିଲେ, ଆମେ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ ଏହା ଆମର ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ସ୍ନାନଯାତ୍ରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୂଜାପଦ୍ଧତି ସ୍ଥାନ ଅନୁସାରେ ବଦଳିଯାଏ, କିନ୍ତୁ ତିଥି ନୁହେଁ ବୋଲି ଗଜପତି କହିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ଅତିଥି ଭବନରେ ଆୟୋଜିତ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଗଜପତି ମହାରାଜା କହିଛନ୍ତି, ଆମେ ଇନ୍ଦନ ନେତା, ଇନ୍ଦନର ସେବକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟରୁ ଖୋଜିତାଡ଼ ପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ କି କେବଳ ଚଳିତବର୍ଷ ଇନ୍ଦନ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପରମ୍ପରା

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଅଦିନରେ ୬୮ ଥର ରଥଯାତ୍ରା ଓ ୪୦ ଥର ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି ଆମର ଧାରଣା ଥିଲା, ଇନ୍ଦନ କେବଳ ଅଦିନରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଇନ୍ଦନ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ବି ଅଦିନରେ ଆୟୋଜନ କରୁଛି ଇନ୍ଦନରେ ସୋସିଆଲ୍ ସାଇଟ୍, ଇନ୍ଦନନେଟ୍ ଆଦିରୁ ଏକଥା ଜଣାପଡ଼ିଛି ଏହି ଏଭଳି ଅଦିନ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନକୁ ଆମେ ଆଦୌ ସହ୍ୟ କରିବୁନି ଇନ୍ଦନ ୧୯୬୭ ମସିହାରୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଅନୁକରଣ ଓ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଆରମ୍ଭରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ଥରେ ରଥଯାତ୍ରା ଓ

ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ୧୯୯୦ ମସିହା ପରେ ଅତିଥିରେ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏହା ପରଠାରୁ ବାରମ୍ବାର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପରମ୍ପରାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଚାଲିଛି । ଇନ୍ଦନ ଏ ଉପରେ ସେ ନିଜେ ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ ବାରମ୍ବାର ଆପତି ଉଠାଇଛନ୍ତି ଓ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇନ୍ଦନ ଏଥିରୁ ବିରତ ରହୁନି । ୨୦୨୧ ଜୁଲାଇ ୨୧ରେ ଇନ୍ଦନ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କାଉନ୍ସିଲ୍ ବ୍ୟୁରୋ, ମୁମ୍ବାଇ ପକ୍ଷରୁ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ଭାରତରେ ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦନ ମନ୍ଦିରରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଭାରତରେ ଏହା ଅନୁଯାୟୀ ହେଉଥିବା ବେଳେ ବିଦେଶରେ କିନ୍ତୁ ଅମାନ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଇନ୍ଦନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁସାରେ ଚଳିତବର୍ଷ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ, ଗବେଷକ ଏବଂ ଇନ୍ଦନ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଠକ ପରେ ଇନ୍ଦନ ପକ୍ଷରୁ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ ଉପରେ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଗବେଷକ ବିସ୍ତୃତ ଅନୁଶୀଳନ ପରେ ଇନ୍ଦନ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଅନୁଯାୟୀ, ଭୁଲ, ଶାସ୍ତ୍ର ତଥା ପରମ୍ପରା

ବିରୋଧୀ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ବାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୩ରେ ପରିଚାଳନା କମିଟି ବୈଠକରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଗବେଷକମାନେ ଯେଉଁ ମତ ରଖିଛନ୍ତି, ତାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଫେସର ହରେକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ କହିଛନ୍ତି, ଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦସ୍ତାବିଜରେ ରବିବାର ଭଳି ଛୁଟି ଦିନରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଥିବା ନେଇ ଇନ୍ଦନ ଯୁକ୍ତି ବଢ଼ିଥିଲା । ଯାତ୍ରାକୁ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଆମେରିକାରେ ରଥଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ ହେଉଥିବା ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଥଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ୟ କାରଣ ବି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଅଦିନ ରଥଯାତ୍ରା ନେଇ ଏଭଳି ୨୭ଟି କାରଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଏସବୁ ଅମୂଳକ ବୋଲି ପ୍ରଫେସର ଶତପଥୀ କହିଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଗରିମା କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଯେଉଁ କ୍ଷତ୍ୱକ୍ଷମ କରୁଛି, ତାକୁ ଆମେ କେବେ ବି କରାଇଦେବୁନି ବୋଲି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଓ ଅରବିନ୍ଦ ପାଢ଼ୀ କହିଛନ୍ତି । ଆଜିର ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଗବେଷକ ଡ. ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା କମିଟି ସଦସ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ରଥଯାତ୍ରା ଉିଆଇପି ପାସ ବନ୍ଧନ ବିଜେଡିଠୁ ବଳିଗଲା ବିଜେପି : ଝଗୁଣା ଅଧିକ ପାସ ବାଣ୍ଟିଥିଲା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (ଭିଓଭି) : ଚଳିତବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପାସ ବନ୍ଧନକୁ ନେଇ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ତଥ୍ୟ ସାମ୍ବାଦିକ ଆସିଛି । ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ ବଳରେ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପାସ ୨୫୦୦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୨୨,୫୦୦ ପାସକୁ ମିଶାଇ ୨୪,୭୫୦ ପାସ ବନ୍ଧନ ହୋଇଛି । ଯାହା ପୂର୍ବ ବିଜେଡି ସରକାର ସମୟରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ପାସଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୫ଗୁଣା ଅଧିକ କାହା ସ୍ୱୀକୃତି ସାଧନ ପାଇଁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଉିଆଇପି ପାସ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା ଆଇନ ମତା ଏହା ଉପରେ ତୁରନ୍ତ ସଂଶ୍ଳେଷଣ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି କଂଗ୍ରେସ ମୁଖପାତ୍ର ଜୟଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଆଜି କଂଗ୍ରେସ ଭବନରେ ଆୟୋଜିତ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ର କହିଲେ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ଥିବାବେଳେ ବିଜେପି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନ ବିରୋଧରେ ଚିକାର କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପରେ ବିଜେପି ପୁନର୍ବାର ଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛି । ବହୁ ବାଦ ବିବାଦ ପରେ ପରିଚାଳନା କମିଟି ଗଠନ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଦଳୀୟ କମିଟି ଭଳିଆ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି । କମିଟି ଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନ ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଛି । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନୀତିକାଠି, ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ବ୍ୟାରିକେଡ୍, ରାଧା ମାଧବ ବିଜେ, ବୟସ୍କା ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମାଆ, ଭିଡ଼ ପାଇଁ ମହାସ୍ନାନ, ଭୋଗ ଆଦିରେ ଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନ ବ୍ୟାପୀତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏହା ଉପରେ କମିଟି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛି କି

ବୋଲି ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି । ମୁଖପାତ୍ର ଲଳାଚେନ୍ଦ୍ର ଦାସ କହିଲେ, ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଖଣି ଖାଦାନର ଦିନ ଦ୍ୱିପ୍ରହରରେ ହରିଲୁଚ୍ ଚାଲିଛି । ଦେଶରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ୬୨ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି । ତହିଁରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ୩୮ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାୟ ୩୦% କେବଳ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ପୁରୀରେ ଅଛି । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବାଲି, ମୋରମ ଓ ମାଙ୍କଡ଼ା ପଥର ଖଣି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ଖଣି ଖାଦାନକୁ ବହୁବର୍ଷ ହେବ ସରକାର ନିଲାମ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ଶାସନର ଛତୁଛାୟା ତଳେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଲୋକ ଖଣି ଖାଦାନର ହରିଲୁଚ୍ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରିମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଗତ ମେ ମାସରେ ହାଇକୋର୍ଟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କେବଳ ଆଇନଗତ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅପମାନ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କ୍ଷତି ବୋଲି ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଅତିଶୀଘ୍ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସରକାର ପୁନର୍ବାର ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଆଣନ୍ତୁ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ଆଦେଶର ୪ମାସ ବିତିଯାଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସରକାର ଏ ଦିଗରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନାହାନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଇନ ମତାଙ୍କ ପରିବାର ଦଖଲରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହାର ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଖପାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଦାସ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶିକ୍ଷାୟନର ମାନ୍ୟତା ଦେବାପାଇଁ ବନ୍ଧପରିକର

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ଭିଓଭି) : ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ନୂଆଁଖାଇ ଭେଟପାଟ୍ ଅବସରରେ ଆଜି ସମ୍ବଲପୁରରେ ଏକ ଭବ୍ୟ ସମାରୋହ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଏହି ଭେଟପାଟକୁ ପାରମ୍ପରିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଆମ ସମାଜର, ପାରିବାରିକ ପ୍ରେମର ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ପର୍ବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସମ୍ବଲପୁର ହେଉଛି ବାରତ୍ସର ମାଟି । ଏଣୁ ସମ୍ବଲପୁର ଐତିହାସିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ପାଠ ଖଣ୍ଡ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଗ୍ରାମ ପାଠ ଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ନୂଆଁଖାଇ ହେଉଛି ଚାଷ ଭିତ୍ତିକ ପର୍ବ, କୃଷକଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ଆମେ ପାଳୁଥିବା ପର୍ବ । ରାଜ୍ୟର କୃଷକ ପରିବାରଙ୍କ ଆୟ କେବଳ ଦୁଇ ଗୁଣ ନୁହେଁ, ବହୁ ଗୁଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ପ୍ରତିବଦ୍ଧ । ଆମ ସରକାର ହେଉଛି ଲୋକଙ୍କ ସରକାର, ଆପଣଙ୍କ ସରକାର । କେବଳ କାଗଜପତ୍ର କି ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଗତ ଏପ୍ରିଲ ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ମୁଁ ପୁରୀ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଓ ପ୍ରଶାସନକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲି ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ । ସମ୍ବଲପୁର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣିରେ ମୋତେ ପ୍ରାୟ ୯ ହଜାର ୩୭୭ ଗୋଟି ଅଭିଯୋଗ ମିଳିଥିଲା ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ତୁରନ୍ତ ୮୮ ପ୍ରତିଶତ ସମାଧାନ କରା ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆମାମ ଦିନରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଯାଇ କେବଳ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିବ ତାହା ନୁହେଁ, ଯଦି

ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ମୁଁ କ୍ୟାମ୍ପରେ ମିଟିଂ ବି କରିବି ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ ଯେ ଆମ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତିଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶିକ୍ଷାୟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଦ୍ରୁତ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଗମନାଗମନ । ଏଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୂର୍ବ ଓଡ଼ିଶାରୁ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ- ପାରାଦୀପ-ଚୌଦ୍ୱାର-ଡେକାନାଲ-ଅନୁଗୁଳ-ସମ୍ବଲପୁର-ଝାରସୁଗୁଡ଼ା-ସୁନ୍ଦରଗଡ଼-ରାଉରକେଲା କୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ଏକ ଶିଳ୍ପ କରିବେ ବିକଶିତ କରିବେ । ଏହା ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବାକୁ ସୁଗମ କରି ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ସମନ୍ୱିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ । ଆମେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ର ବିକଶିତ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛୁ । ଏଥିରେ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାର, ଦେବିଗଡ଼ ଜଙ୍ଗଲର ଆକର୍ଷଣୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ

ସମ୍ବଲପୁର ସହର ଏବଂ ମା ସମଲେଇଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆଯିବ । ହରିଶଙ୍କର-ନୃସିଂହନଥ ପାଠକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବିକଶିତ କରାଯିବ । ପରିଶେଷରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ ନୂଆଁଖାଇ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନର କି ଦୁଇ ଦିନର ପର୍ବ ନୁହେଁ ଏହା ହେଉଛି ଗଣପର୍ବ । ବହୁତ ଦିନ ଧରି ଏହା ଚାଲେ, ବାସି, ତିଆସି ଭାବେ । ଏଣୁ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ଭାବବେଗକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ, ଆମ ସରକାର ଚଳିତ ବର୍ଷ ନୂଆଁଖାଇ ପରଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସରକାରୀ ଛୁଟି ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ନୂଆଁଖାଇ ଆମକୁ କହେ- ପରିବାରରେ ଏକତା ରଖ । ସମାଜରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସହଯୋଗକୁ ବତାଅ । ପ୍ରକୃତିକୁ ମାଁ ଭାବି ସମ୍ମାନ କର । କୃଷକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ, ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ ସମର୍ଥନ ରୂପାୟନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବା । ନୂଆଁଖାଇ କେବଳ ପର୍ବ ନୁହେଁ- ଏହା ଆମର 'ଅଧିକ୍ଷ ପରିଚୟ' ।

ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପୁରସ୍କାରରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମିଳିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସମ୍ମାନ

କୋରାପୁଟ/ମାଲକାନଗିରି (ଭିଓଭି): ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀମତୀ ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମୁ ଗୁରୁ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଦେଶର ମୋଟ ୮୧ ଜଣ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇ ଜଣ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । କୋରାପୁଟ ପିଏମ ଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ତରୁଣା କୁମାର ଦାଶ ଅଭିନବ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବଦାନ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । କଥା ଚିତ୍ର, ମାଲ୍ ରିଡିଂ ବୁକ୍ ଏବଂ ମାଲ୍ ପିକ୍ଚର ମାଲ୍ ଷୋରା, ନ୍ୟୁଜ୍ ନେଷ୍ଟ ଏବଂ ମୈ ଡି ସିକର ଭଳି ପ୍ରୟାସ ଜରିଆରେ ସେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଜନଶୀଳତା, ସାକ୍ଷରତା ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ମିଲେଟ୍ କ୍ରାନ୍ତି ଅଭିଯାନର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶ୍ରୀଅନୁ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ପରଷି ଦେବାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପୋଷଣ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ସଚେତନତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଛି । ଏହି ବହୁମୁଖୀ ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଉଦାହରଣ ଦେଖି ଯାହା

ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଶିକ୍ଷାଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସୃଜନଶୀଳ, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସଚେତନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ସେହିପରି ମାଲକାନଗିରି କୋଣ୍ଡେଲ ସରକାରୀ ନୋଡାଲ ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ବସନ୍ତ କୁମାର ରଣା ନୂତନ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହଭାଗିତା ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀଗୁହରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅଂଶଗ୍ରହଣରେ ସୁଧାର ଆଣିଛି । ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟବଧାନକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଚତୁରତାର ସହିତ ସୃଜନଶୀଳ,

କମ ଖର୍ଚ୍ଚର ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ସଚେତନତା ଶୋଭାଯାତ୍ରା, ପଥପ୍ରାନ୍ତ ସଭା, କଣ୍ଠେଇ ନାଚ ଏବଂ ମାସିକ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଠାଗାର ମାଧ୍ୟମରେ ଶ୍ରୀ ରଣା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି । “ଚକି ଓଲ୍” (କଥା କୁହା କାନ୍ଦୁ) ଏବଂ “ପଥର ବର୍ଷମାଳା ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା ବଗିଚା” ଭଳି ଉଦ୍ୟମ ଜରିଆରେ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରକୁ ସମୃଦ୍ଧି ଆଧାରିତ ଶିକ୍ଷାୟତନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ୟମ ମୌଳିକ ସାକ୍ଷରତା ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଛି ।

ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟାପାର କମିଟିର ବୈଠକ

ନେତାଙ୍କୁ ଗୁରୁମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ ବିଜେଡି ସୁପ୍ରିମୋ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (ଭିଓଭି): ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ (ବିଜେଡି) ସୁପ୍ରିମୋ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦଳର ବରିଷ୍ଠ ନେତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନବୀନ ନିବାସରେ ନବୀନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟାପାର କମିଟିର ବୈଠକରେ ସେ ଦଳକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବୈଠକ ପରେ ପିଏସି ସଦସ୍ୟ ପ୍ରମିଳା ମଲ୍ଲିକ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଛନ୍ତି, ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡି କାହାକୁ ସମର୍ଥନ ଦେବ ତାହା ଠିକଣା ସମୟରେ ଜଣାଯିବ । ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନବୀନ ନିଷ୍ଠି ନେବେ । କମିଟି ସଦସ୍ୟ ନିଜର ମତ ନବୀନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । କିପରି ଯୁବ, ଛାତ୍ର ଓ ମହିଳା ସଂଗଠନକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରାଯିବ, ତୃଣମୁଳସ୍ତରରେ ଦଳକୁ ମଜବୁତ କରାଯିବ ସେଥିପାଇଁ ସୁପ୍ରିମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଦଳିତ, ଆଦିବାସୀ, ମହିଳାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକର୍ମାଣ୍ଡ୍ୟ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଆସନ୍ତା ବିଧାନସଭା ଅଧିବେଶନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ବୈଠକରେ ବିଜେଡି ଉପସଭାପତି ଦେବା ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର, ସଂତୁପ୍ତ ମିଶ୍ର, ନିରଂଜନ ପୂଜାରୀ, ସଂଜୟ ଦାସବର୍ମା, ପ୍ରମିଳା ମଲ୍ଲିକ, ପ୍ରଣବ ପ୍ରକାଶ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଓଁ ସ୍ୱସ୍ତିକ ମିଶ୍ର ଆଇଆଇଟି ମୁମ୍ବାଇରୁ ଟପ୍ପର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (ଭିଓଭି): ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିବାସୀ ଓଁ ସ୍ୱସ୍ତିକ ମିଶ୍ର ଆଇଆଇଟି ମୁମ୍ବାଇରୁ ଗଣିତ ଏବଂ ମାଇନର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସରେ ଟପ୍ପର ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସ୍ଥିତ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଛାତ୍ର ଜୀବନ ରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋଧାବୀ ଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ପୋଖରିପୁଟା ଡି ଏ ଭି ସ୍କୁଲ ରୁ ଦଶମ ପାସ କରି ଓଡ଼ିଏମ୍ ରେ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ି ଆଇଆଇଟି ମୁମ୍ବାଇ ରୁ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୨୦୨୨-୨୩, ୨୦୨୩-୨୪ ରେ ଟପ୍ପର ହୋଇଥିଲେ । ୨୦୧୯ ରେ ସେ କିଶୋର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଜନା

ରେ ବୃତ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଓଁ ସ୍ୱସ୍ତିକ କୋଳିଆ ନିବାସୀ ଶ୍ରୀ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ମିଶ୍ର ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଣତି ମିଶ୍ର ଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।

ମହାନଦୀ ଜଳ ବିବାଦ

ଅକ୍ଟୋବର ୧୧ ସୁଦ୍ଧା ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ଭିଓଭି): ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ମହାନଦୀ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲରେ ମହାନଦୀ ଜଳ ବିବାଦର ଶୁଣାଣି ହୋଇଛି । ଏନେଇ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଆତତୋକେଟ୍ ଜେନେରାଲ ପୀତାମ୍ବର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷ ରଖିଛନ୍ତି । ମହାନଦୀ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲରେ ପକ୍ଷ ରଖିବା ପରେ ଶ୍ରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ଜାରି ରହିଛି । ବିଗତ ୭ ବର୍ଷରେ ପୂର୍ବ ସରକାର ସମାଧାନ ନେଇ କିଛି କରି ନଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ସରକାର ବଦଳିବା ପରେ ଆପୋସ ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରହିଛି । କୌଣସି ଜଳ ବିବାଦର ସମାଧାନ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯଦି ବିବାଦ ସମାଧାନ ନହୁଏ ପ୍ରକୃତ ପାଇଁ ସିଡ଼ବ୍ୟୁସିଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିବ ନାହିଁ ।

୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷକ ଯୋଗ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ଭିଓଭି): ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ବୋର୍ଡ (BSE), ଓଡ଼ିଶା OTET (ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷକ ଯୋଗ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା) କାର୍ଯ୍ୟପୁରୀ ଘୋଷଣା କରିଛି, ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ଲିକ୍ ଯୋଗୁଁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ପରୀକ୍ଷା ୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ଦୁଇଟି ସିଟିଂରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ପେପର ୧ ସକାଳ ୯:୦୦ ରୁ ୧୧:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ପେପର ୨ ଅପରାହ୍ନ ୨:୦୦ ରୁ ୪:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ବୋର୍ଡ ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନାହିଁ । ପ୍ରବେଶପତ୍ର ୧୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ବୋର୍ଡ ୱେବସାଇଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ bseodisha.ac.in ରେ ଲଗ୍ ଇନ୍ କରି ଏହାକୁ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରିପାରିବେ ।

ଜରାୟୁ କର୍କଟ ଟୀକାକରଣ ଓ ରତୁଗ୍ରୀବ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଉପରେ ଏକ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

କଟକ, (ଭିଓଭି): କଟକ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ବୋର୍ଡ ହାଇସ୍କୁଲର ପୁରାତନ ଛାତ୍ରମାନେ ସ୍କୁଲ ପରିସରରେ ଏକ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି । ବହୁତ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ଓ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସଂସଦର ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ‘ଜରାୟୁ କର୍କଟ ଟୀକାକରଣ ଓ ରତୁଗ୍ରୀବ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା’ ଉପରେ ଏକ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍କୁଲ ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ରତୁଗ୍ରୀବ ବିଷୟରେ ନୀରବତା ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ରତୁଗ୍ରୀବ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଏବଂ ଗର୍ଭାଶୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଆଗକୁ ଯାଇ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସ୍କୁଲର ସଭାଗୃହରେ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରସୂତି ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ଲାଲକବିତା

ଗୁରୁ ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କର୍କଟ ରୋଗ ବିଶେଷକରି ଜରାୟୁ ଓ ଗର୍ଭାଶୟ କର୍କଟ ରୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝାଇଥିଲେ । ସମୟାନୁସାରେ ଟୀକାକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିରାକରଣ ସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ବୟସ ଅନୁସାରେ ଟୀକା ନେଇ ଜରାୟୁ କର୍କଟ ରୋଗରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ମାସିକ ରତୁଗ୍ରୀବ ସମୟରେ ସୁଚ୍ଛତା ଏବଂ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ନିଜର

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଗରିମା ଓ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ନିଜର ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜେ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ଅପେକ୍ଷା ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ସମାନତା ଏବଂ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ଦେଇଥାଏ । ଆଜିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସେହିସବୁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣର ପ୍ରଥମ ପାହାଚ ଭାବେ ବିବେଚିତ ହୁଏ ।

ସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ହିଁ ଆମେ ନିଜ କଥା ଓ ସମାଜ କଥା ଭାବିପାରିବା । ଆଜିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ଶତପଥୀ ଅତିଥି ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ । ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସଂସଦର ସମ୍ପାଦକ ସୁବ୍ରତ ମହାନ୍ତି ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଯ୍ୟତ ଆୟୋଜନ କରି ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦରକାର ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଛାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଜନା ପୁରୋହିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୌରାହିତ୍ୟ କରିଥିବାବେଳେ ଦେବଦାସ୍ତା ସ୍ୱାଇଁ ଓ ରାମୁ ଦାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୋତି ପ୍ରକାଶ ରଥ, କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ, ବିକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା, କଲ୍ୟାଣ କୁମାର ଶତପଥୀ, ରଶ୍ମି ରଂଜନ ସ୍ୱାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକାଞ୍ଚଳୀ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପରିଚାଳିତ ଏହି

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ହାଇଜିନିକ୍ କିଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା କୃତୀ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ପ୍ରଭାସିନୀ ଦତ୍ତ ଓ ସସ୍ଥିତା ବେହେରା ତଥା ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର କୃତୀ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ପୁଷ୍ପିତା ନାୟକ, ମଦନ ମୋହନ ବେହେରା, ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଲ ଓ ଅଧିକା ପୃଷ୍ଟିକୁ ସମର୍ଥନା ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱାଗତିକା ବେହେରା ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦେଷା ମିଶ୍ର, କାଜଲ ମହାପାତ୍ର, ସ୍ମୃତିରେଖା ସ୍ୱାଇଁ, ଶ୍ରୀକାଞ୍ଚଳୀ ଜେନା, ଶ୍ୱେତା ସ୍ୱାଇଁ, ସ୍ଥିତା ରଥ, ଶ୍ରୀବତୀ ଦାସ, ରଶ୍ମୀ ସାହୁ ଓ ସରୋଜିନୀ ପଦ୍ମିନୀ, ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅବହେଳାରୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ମରାମତିରେ ବିଳମ୍ବ

ରାଷ୍ଟ୍ର ସଜାଡ଼ିଲେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ

ରଣପୁର (ଭିଓଭି): ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ରଣପୁର ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖଇରପଲ୍ଲୀ ପଞ୍ଚାୟତର ନୂଆ ସାହି ଠାରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଶହ ମିଟର ଆର୍ ତି ରାଷ୍ଟ୍ର ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଓ ଠିକାଦାର କ ଅବହେଳାରୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ହେଲା କାମ ନ ହୋଇ କଟା ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇ ରହି ଯାଇଛି । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରଟି ରଣପୁର, ତରିଆ, ଗଡ଼ ବାଣିକିଲୋ କୁଳାସର, ତାଳକଣି ଆଦି ପଞ୍ଚାୟତକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଇ ଶହ ଶହ ଯାନ ବାହାନ, କଲେଜ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ, ଜନ ସାଧାରଣ ଯାତାୟତ କରି

ଆସାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରଟିର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ସାହି ଠାରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଶହ ମିଟର ଭଳି ପିଚୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇ ଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ନୂଆ ରାଷ୍ଟ୍ର କଟା ରହି ଯାଇଛି । ଯାହା ଫଳରେ

ଗଡ଼ ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସ ଦୁଇଟି ପଞ୍ଚାୟତ ଖଇରପଲ୍ଲୀ ଓ ଗଡ଼ ବାଣିକିଲୋକୁ ଯାତାୟତ କରୁନାହିଁ । ଫଳରେ ଏହି ଦୁଇ ପଞ୍ଚାୟତ ବାସିନ୍ଦା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସ ସେବା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବଡ଼ବଡ଼ ଭାରିଯାନ ଯାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରଟି ଆଁଠୁ ଆଁଠୁ ଗାଡ଼ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ବାରମ୍ବାର ଖବର ପ୍ରକାଶନ ଓ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ବି ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରଟି ମରାମତି ହେଉ ନଥିବାବେଳେ, ଖଇରପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟିଭ ଇଂଜିନିୟର ରବି ନାରାୟଣ

ସାମନ୍ତରାୟଙ୍କ ସହ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଇମେରୀ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ, ସମାଜ ସେବୀ ତଥା ସମିତିସଭା ପ୍ରମିଳା ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ମିଳିତ ପରିଶ୍ରମ କରି ରାଷ୍ଟ୍ର ସମତୁଳ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ପଚାରି ବୁଝିବାରେ ଜଣା ପଡ଼ିଛି କି ନିଜସ୍ୱ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରି ମୋରମ ଆଣି ଓ ନିଜେ ନିଜେ ପରିଶ୍ରମରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମତୁଳ କରୁଥିବା ଜଣା ପଡ଼ିଛି । ଅବସର ବୟସରେ ଏଭଳି କାମ ଆଗାମୀ ଯୁବ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ପୋଲସରା ବ୍ଲକ୍'ରେ ଗର୍ଭବତୀଙ୍କୁ ୫କି.ମି ଦୋଳାରେ ବୋହିଲେ ଗ୍ରାମବାସୀ

ପୋଲସରା, (ଭିଓଭି): ପୋଲସରା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋଛାବାଡ଼ି ପଞ୍ଚାୟତର ଅଧିନରେ ଥିବା ଚାନ୍ଦିରା ଗ୍ରାମର ଏକ ଅଭାବନୀୟ ବିକାଶର ଜନନୀ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଘଟଣାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ୩୧.୦୮'୨୦୨୫ ରାତି ୧୦ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଚାନ୍ଦିରା ଗ୍ରାମର ରଞ୍ଜିତ ଶବରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରାମା ଶବର ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆସିବା ପରେ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ସକାଶେ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ସେଠାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରିକି ଚାନ୍ଦିରା ଗ୍ରାମଟି ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଯାନବାହନ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇନଥିବା ବେଳେ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଦୋଳାରେ

୫କିଲୋମିଟର ରାଷ୍ଟ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ମୋବାଇଲ ଲାଇଟ୍ରେ ଚାଲିଚାଲି ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଗର୍ଭବତୀଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ ତଳକୁ ଅଣାଯିବା ପରେ ସେଠାରୁ ଅଟୋ ରିକ୍ଷାରେ ପାଣ୍ଡିରିପଡା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । କିଛି ସମୟପରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟିଏ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ କୋଟିକୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଯୋଜନାମାନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏହି ଆଦିବାସୀ ଗ୍ରାମକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବା ପାଇଁ ପଲ୍ଲୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଟିଏ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଗ୍ରାମବାସୀ ଅସୁବିଧା ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ଏଣୁ ପୋଲସରା ବିଧାୟକ ଓ ପ୍ରଶାସନ ଉତ୍ତର ରଖିବେ କି ଗ୍ରାମର ବିକାଶ ଆଉ କେତେଦୂର ?

ବିକାଶରେ ବାଧକ ନାଳ ଡେଇଁପାରୁନି ବାଲିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍ ପ୍ରଶାସନ

ବାଲିଗୁଡା (ଭିଓଭି): ବିକାଶର ବାଟ ଓଗାଳିଛି କୁଡକାମୁଣ୍ଡା ନାଳ । ବିକାଶ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନି ଗାଁ କୁ, ନାଳ ଡେଇଁ ପାରୁନି ବାଲିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍ ପ୍ରଶାସନ ଓ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର । ଏବେ ବି ବିକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ବାଲିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍ ସଲାଗୁଡା ପଞ୍ଚାୟତର ଦୁଇ ଦୁଇ ଟି ଆଦିବାସୀ ଗାଁ । ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପାନୀୟଜଳ ଓ ନେତୃତ୍ୱ ସେବା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାମବାସୀ । ଆଦିବାସୀ ବହୁଳ କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲାର ବୃହତ୍ତମ ବ୍ଲକ୍ ହେଉଛି ବାଲିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍ । ବିକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ବାଲିଗୁଡା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସଲାଗୁଡା ପଞ୍ଚାୟତର ୨ଟି ଗାଁ ଗାଡ଼ଗାମୁଣ୍ଡା ଓ ଗୁନ୍ଦେଲି । ପାଖାପାଖି ୨୫ଟି ନିପଟ ଆଦିବାସୀ ପରିବାର ବସବାସ କରନ୍ତି । ସଲାଗୁଡା ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାରୁ ମାତ୍ର ୪କିଲୋମିଟର ଦୂର ହେବ । ଗାଆଁକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ଦୀର୍ଘ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ମାଟି, କାଦୁଅ ପଥପଥ ଓ ଜଙ୍ଗଲି ପାହାଡ଼ିଆ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଆଉ ସେହି ଜଙ୍ଗଲ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଡୁଛି ଦୁଇ ଦୁଇ ଟି ନାଳ । ପାଦେ ପାଦେ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିପଦ ଥିଲେ ବି ନିଜର ଜରୁରୀ କାମରେ ୨ନାଳ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ବାଧାତାମୂଳକ । ଏ ଦୁଇ ଗାଁଲୋକେ ବ୍ଲକ୍ ପ୍ରଶାସନ ପାଖରେ ବାରମ୍ବାର ଅଭିଯୋଗ

କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ୨ଟି ନାଳ ଉପରେ ସ୍ଥାୟୀ ପୋଲ ନିର୍ମାଣ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ରେଶନ ଚାଉଳ, ଭଜା ପଇସା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୈନନ୍ଦିନ ହାଟ ବଜାର ସବୁ କାମରେ ଯିବାକୁ ହେଲେ କୁଡକାମୁଣ୍ଡା ନାଳ ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡୁଛି । ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଷା ହେଲେ ପାହାଡ଼ ପାଣି ଆସିଲେ ଦୁଇ ଗାଁଲୋକେ ଜଳବନ୍ଧି ହୋଇରୁହନ୍ତି । ଏ ଦୁଇ ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ନେତୃତ୍ୱ । ଗାଁରେ ଏକ ସୋଲାର ପାଣି ଟାଙ୍କି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ କାମରେ ଆସୁନି । ଆଜି ବି ସ୍ଥାନୀୟ ଗ୍ରାମବାସୀ ତୁଆଁ ପାଣି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି ।

ଗାଁର ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା କୁନିକୁନି ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବାପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ନାଳ ଦେଇ ଯାତାୟତ କରିଥାନ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଲାଗି ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଇ କିପରି ଆସୁଲାନୁ ଆସିବ ତାହା ଆପଣ ମାନେ ସହଜ ରେ ଭାବିପାରୁଥିବେ । ବାରମ୍ବାର ବ୍ଲକ୍ ପ୍ରଶାସନ ଠାରେ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି ଅଞ୍ଚଳବାସୀ । ଆଜି ବି ଅଞ୍ଚଳବାସୀଙ୍କ ଭରଷା ଅଛି ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ବିକାଶ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ମ୍ୟାଟେରିଆଲ୍ ଅଭାବ କହି କାମ ଅଧାରୁ ବନ୍ଦ : ନିମାପଡା ବଜାରକୁ ସଂଯୋଗ ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଟିଛି ମରଣଯନ୍ତ୍ର

ନିମାପଡା (ଭିଓଭି): ରାଷ୍ଟ୍ର ସାରା ଖାଲ ଖମା । ଦୈନିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ଘଟୁଛି । କାମ ଅଧାରୁ ଛାଡ଼ି ଠିକାଦାର ଫେରାର । ଅର୍ଥସର କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ମ୍ୟାଟେରିଆଲ୍ ମିଳୁନି । ସେଥିପାଇଁ କାମ ବନ୍ଦ ଅଛି । ସୂତନା ଅନୁଯାୟୀ ନିମାପଡା ବଜାର ସବୁବେଳେ ଗହଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ କେନାଲ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସହରର ମୁଖ୍ୟ ବାଇପାସ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରଭାବେ ବହୁ ଦିନରୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ଜୟଗୁରୁ ଆଶ୍ରମଛକ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ମୁସଲିମ ବସ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବିଛି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍କୁଲ, କଲେଜ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ କୋର୍ଟ ଜଳସେଚନ, ବ୍ଲକ୍, ପୂର୍ବଭାଗ, ତହସିଲ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବାଆସିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଏହିରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ

ନିର୍ଭର କରିଥାନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ର ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇପଡିବାରୁ ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଜୟଗୁରୁ ଛକ ଠାରୁ ମୁସଲିମ ବସ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଳି.ମି. କେନାଲ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ଉନ୍ନତକରଣ ନିମନ୍ତେ ୪କୋଟି ୧୮ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ କରାଯାଇ ଗତ

୩୧.୦୧.୨୦୨୫ରେ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ପରିଡ଼ାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭିଡିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶିଳାନାମାସକୁ ୭ମାସ ପୂରିଲା । କେବଳ ୨୫ପ୍ରତିଶତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଜତ ଥିଲା ବ୍ୟତୀତ ଅଧିକ କିଛି ବି କାମ ଆଗେଇ ପାରିନି । ରାଷ୍ଟ୍ରସାରା ଖାଲଖମାରେ ଭର୍ତ୍ତି । ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଷାହେଲେ ଖାଲରେ ପାଣିଭରି ହୋଇ ରହୁଛି । ଯାତାୟତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ । ଦୈନିକ ଛୋଟବଡ଼ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାମାନ ଘଟୁଛି । ସାଧାରଣରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ କିଛି ଫଳପ୍ରଦ ହେଉନି । ଠିକାଦାର କାମ ଅଧାରୁ ଛାଡ଼ି ଛୁ ମାରିଥିବା ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କର ଦେଖାଦର୍ଶନ ମିଳୁନି । ଏପଟେ

ଜଳସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ କହୁଛନ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ର କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାପାଇଁ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମ୍ୟାଟେରିଆଲ୍ ମିଳୁନି । ମ୍ୟାଟେରିଆଲ୍ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସେ ସେଠାରେ ସ୍ତାଇକ ଚାଲିଥିବାରୁ ଆସି ପାରୁନି । ସେଥିପାଇଁ କାମ ବନ୍ଦ ଅଛି । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲେ ହେଁ ସାଧାରଣରେ କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ । ବଡ଼ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ଘଟିବା ପରେ ଯାଇ ପ୍ରଶାସନର ନିଦ ଭାଙ୍ଗିବ ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ନିମାପଡା ବିଧାୟକ ତଥା ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସାଧାରଣରେ ଦାବି ହେଉଛି ।

Ear Infections: Understanding Fungal, Bacterial, and Middle Ear Conditions

Dr. Satyabrata Panigrahi

Ear infections are among the most common health problems people face, yet they are often misunderstood, mismanaged, or neglected until they turn severe. From children to the elderly, anyone can suffer from ear problems. The causes may be simple, like water entering the ear during bathing, or complex, like chronic infections that last for months. In this detailed article, we will explore the different types of ear infections, their causes, symptoms, preventive measures, and natural treatment approaches with a special focus on Electrohomeopathy, a safe, side-effect-free system of medicine that works on the body's internal balance.

Types of Ear Infections

Ear infections are not all the same. Understanding the differences is very important so that people do not panic unnecessarily, and at the same time, do not ignore serious symptoms.

1. Otitis Externa (Outer Ear Infection)

Commonly known as "Swimmer's Ear."

Caused by fungus or bacteria that thrive in a moist ear canal.

Often happens after swimming, bathing, or using unclean earbuds.

Symptoms: Itching in the ear, pain when touching the outer ear, watery or pus-like discharge, mild hearing loss.

2. Otitis Media (Middle Ear Infection)

This is very common in children because of their short and horizontal Eustachian tube.

It occurs when cold, cough, or throat infection spreads to the middle ear.

Fluid may collect behind the eardrum, leading to pain and temporary hearing reduction.

Symptoms: Ear pain, fever, irritability in children, difficulty in hearing, and sometimes discharge if the eardrum bursts.

3. Otitis Media with Effusion (OME)

This is also called "Glue Ear." Fluid remains trapped in the middle ear without signs of acute infection.

Often seen after repeated cold or untreated ear infections.

Symptoms: Muffled hearing, feeling of fullness in the ear, sometimes balance problems.

4. Chronic Suppurative Otitis Media (CSOM)

A long-standing middle ear infection with continuous or recurrent ear discharge.

If untreated, it can damage hearing permanently.

Symptoms: Persistent ear discharge, bad smell, hearing loss, and sometimes dizziness.

5. Fungal Ear Infection (Otomycosis)

Very common in humid, rainy, and winter seasons.

Caused by fungi like Aspergillus and Candida.

Symptoms: Intense itching, thick discharge (sometimes black, white, or yellow), blocked sensation in the ear,

mild pain.

Why Do Ear Infections Increase in Rainy and Winter Seasons?

The air is more humid, which promotes fungal growth.

People are more prone to colds and throat infections that spread to the ear. Sweating and moisture remain trapped in the ear canal.

Bathing in cold water or exposure to rain weakens ear immunity.

Common Mistakes People Make

Pouring oils, spirit, or random drops without medical advice.

Using matchsticks, pins, or sharp objects to scratch itching ears.

Taking antibiotics repeatedly without diagnosis.

Ignoring children's hearing loss, thinking they will "out-grow" it.

Going for head-baths during active ear infections.

Safe Practices for Relief and Prevention

- Steam Inhalation – Helps in nasal and throat infection relief, indirectly reducing ear blockages.

- No Head Bath During Infection – Prevents water entry which can worsen the infection.

- Use Ear Drops Only After Endoscopic Examination – Never self-medicate. "Lukewarm Water Intake (Sip by Sip) – Helps maintain throat and ear health.

- Hot Compression Around the Ear – Relieves pain and improves circulation.

- Avoid Cold Drinks, Excess Ice Cream, or Dusty Environments.

How Electrohomeopathy Helps in Ear Infections

Here's the key difference: conventional ENT treatment often depends on repeated antibiotics, ear drops, and sometimes surgery. These may help temporarily but also carry risks of side effects, antibiotic resistance, or recurrence.

Electrohomeopathy offers a side-effect-free alternative. The medicines are made from plant sources, highly diluted, and act on the lymph and blood systems to restore balance.

Benefits of Electrohomeopathy in Ear Infections

- Reduces pain and inflammation naturally.

- Clears infection and discharge without harming the ear.

- Improves lymphatic drainage, preventing fluid accumulation.

- Enhances the body's natural immunity against bacteria and fungi.

- Completely safe for children and elderly patients.

When to Seek Medical Help Immediately

Even though Electrohomeopathy is safe and effective, you should not ignore certain symptoms: Sudden severe ear pain with fever.

Continuous pus-like discharge with foul smell.

Dizziness, vomiting, or balance problems.

Sudden hearing loss in one

or both ears.

In such cases, consulting a qualified Electrohomeopathy doctor is the best option for safe and effective results.

Role of Lifestyle and Home Care

Along with medicines, lifestyle care is essential: Maintain ear hygiene (but avoid self-cleaning).

Do not use earbuds aggressively.

Keep the immune system strong with good food, rest, and hydration.

In children, watch for signs of speech delay or inattentiveness, which may signal hearing problems.

Conclusion

Ear infections are common, but they should never be neglected. Whether it's fungal, bacterial, or middle ear conditions like OME and CSOM, timely care makes a huge difference. The public should remember that self-medication is dangerous.

Instead of depending on endless antibiotics or random ear drops, one should consult a qualified Electrohomeopathy doctor. These treatments are natural, side-effect-free, and safe for both acute and chronic cases. With proper lifestyle habits and early treatment, ear health can be protected throughout life.

Ph.D. (Audiology), M.D. (Electrohomeopathy), M.Sc. (ASLP)
Director Founder, Geeta Clinic, Odisha

FOR EXCLUSIVE WEDDING CARDS

ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରାକୁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମାନ ।
ବନ୍ଧନ ପରିବାର କରେ ନିବେଦନ ।

WE HAVE NO BRANCH

8260685257

www.bandhancards.com

0674-2310196

Same-Sex Marriage and Adoption: A Human Rights Perspective

Gyanika

Email ID:- gyanika27@gmail.com

Picture two people deeply in love, wanting nothing more than to build a life together and perhaps raise children in a home filled with warmth and security. This simple human desire becomes complicated when those two people happen to be of the same gender, suddenly transforming a basic aspiration into a legal battleground. Around the world, same-sex couples face a confusing maze of laws, social attitudes, and bureaucratic hurdles just to achieve what many take for granted: the right to marry and start a family. While countries like Canada, Spain, Australia, South Africa, and several U.S. states have embraced marriage equality and same-sex adoption, others still criminalize same-sex relationships entirely, creating a heartbreaking lottery where one's postal code determines one's fundamental rights. In India, this landscape is particularly complex, with ongoing court battles and evolving social conversations slowly opening doors that have been closed for generations. Despite legal barriers, same-sex couples continue to demonstrate their readiness to provide loving homes to children who desperately need them, often facing discrimination from neighbors, schools, and even extended family members who cling to outdated notions of what makes a family "proper." The human rights perspective on same-sex marriage and adoption begins with a fundamental question: what does it mean to be equal in the eyes of the law? Equality is not merely about being tolerated or acknowledged; it is about enjoying the same rights, opportunities, and protections as everyone else. The Universal Declaration of Human Rights (1948), in Article 16, recognizes the right of men and women of full age to marry and to found a family. While the language of the mid-twentieth century did not explicitly include same-sex couples, contemporary interpretations by human rights bodies and international courts increasingly affirm that these rights extend to all individuals, regardless of sexual orientation. In this sense, the denial of marriage or adoption rights to same-sex couples is not simply a matter of social tradition—it is a denial of basic human dignity and equality. In India, the issue of same-sex marriage has gained unprecedented visibility in recent years. The landmark Navtej Singh Johar

v. Union of India (2018) judgment of the Supreme Court decriminalized consensual homosexual acts by striking down Section 377 of the Indian Penal Code to the extent it criminalized same-sex relations between consenting adults. This ruling was not only a legal victory but also a profound moral statement, affirming that LGBTQ+ individuals are entitled to constitutional rights of dignity, privacy, and equality. However, decriminalization is only the first step. While the court recognized the rights of LGBTQ+ persons to exist without fear of criminal sanction, it did not extend those rights to include marriage, adoption, or family formation. This gap creates a paradox: same-sex couples are legally permitted to love but remain denied the legal instruments to live fully as families. Marriage, in its legal sense, is more than just a cultural or religious ceremony. It provides a host of rights and protections—from inheritance and tax benefits to medical decision-making, property rights, and spousal benefits under social security laws. Denying marriage rights to same-sex couples effectively denies them access to this vast web of legal protections. From a human rights perspective, this denial cannot be justified on grounds of tradition or morality, as constitutional democracy is premised on the idea that individual dignity must not be sacrificed to majoritarian prejudice. Indeed, the Supreme Court of India in Justice K.S. Puttaswamy v. Union of India (2017), while recognizing the right to privacy, emphasized that sexual orientation is an essential attribute of privacy and that constitutional morality must prevail over social morality. The logical extension of this principle is that marriage and family rights must be made available to same-sex couples on equal footing. Adoption, meanwhile, presents a different but equally significant dimension of the debate. The primary legal framework governing adoption in India includes the Hindu Adoption and Maintenance Act, 1956, and the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2015. The Central Adoption Resource Authority (CARA) regulates adoptions, and until recently, adoption was primarily restricted to married couples and single individuals. The Supreme Court's judgment in Shabnam Hashmi v. Union of India (2014) affirmed that any person, irrespective of religion, could adopt under the secular Juvenile Justice Act. More recently, in 2022, the Court allowed unmarried and single individuals to adopt, broadening the horizon of who can be a parent. Yet, for same-sex couples, the road remains blocked. Since Indian law does not recognize

their unions, they cannot jointly adopt; at most, one partner can adopt as an individual, leaving the other legally unrelated to the child. This legal vacuum places children in same-sex households in a vulnerable position, denying them the protection of two legal parents and undermining the very principle of the child's best interest. The irony is striking: in a country where lakhs of children remain in need of homes, and where orphanages are often overstretched, we continue to exclude loving, capable families simply because of the gender of the parents. Decades of international research consistently demonstrate that children raised by same-sex parents fare just as well in terms of emotional, social, and cognitive development as those raised by different-sex parents. Studies from the American Psychological Association, the Australian Institute of Family Studies, and numerous other scholarly bodies affirm that parenting quality, not parental gender or sexual orientation, determines child outcomes. Children of same-sex parents show no higher incidence of psychological distress, no diminished social skills, and no developmental disadvantages. What matters most is the presence of love, stability, and supportive family structures. Factors that same-sex couples are equally capable of providing. Opposition to same-sex marriage and adoption in India often arises from cultural, religious, and moral arguments. Many opponents argue that Indian society is not ready, that such unions are against "Indian culture," or that they threaten the traditional family system. However, this reasoning does not withstand legal scrutiny. Constitutional rights cannot be contingent upon public opinion or cultural majoritarianism. The Supreme Court itself, in Navtej Singh Johar, clarified that the Constitution protects individual rights even when they are unpopular or controversial. Furthermore, the idea that Indian culture has always been uniformly heterosexual is historically inaccurate. Ancient texts and cultural traditions reveal a diversity of sexual expressions and relationships. What is framed as "tradition" today is often a selective reading influenced by colonial morality rather than indigenous history. From a comparative perspective, India's hesitancy stands in sharp contrast to the progress made elsewhere. In 2001, the Netherlands became the first country in the world to legalize same-sex marriage. Since then, over 30 countries—including Canada, Spain, South Africa, Germany, and Taiwan—have legalized same-sex marriage and allowed adoption by same-sex couples. Courts in

these countries have consistently emphasized that denying marriage or adoption rights to same-sex couples violates equality and dignity. For instance, the South African Constitutional Court in Minister of Home Affairs v. Fourie (2005) ruled that excluding same-sex couples from marriage was unconstitutional, highlighting that equality cannot be achieved while maintaining parallel systems of recognition. Similarly, in the United States, the Supreme Court's ruling in Obergefell v. Hodges (2015) established that marriage is a fundamental right that cannot be denied based on sexual orientation. These global developments reinforce the view that marriage equality and adoption rights are not special privileges but integral components of human rights. The human rights lens also requires us to consider the rights of children in this debate. The Convention on the Rights of the Child (CRC), 1989, to which India is a signatory, mandates that the best interests of the child must be the paramount consideration in all actions concerning children. Denying children the chance to be raised in loving families because of prejudices against the parents' sexual orientation runs contrary to this principle. If the evidence shows that children raised by same-sex parents thrive as well as any others, then excluding same-sex couples from adoption is not only discriminatory against the parents but also unjust towards the children who are deprived of potential families. In the present scenario, legal debates in India around same-sex marriage and adoption remain highly contested. In 2023, the Supreme Court of India heard petitions seeking recognition of same-sex marriages under existing marriage laws. While the Court acknowledged the rights and dignity of LGBTQ+ individuals, it refrained from granting marriage equality, citing that such recognition requires legislative action. This cautious approach reflects the tension between judicial activism and legislative prerogative. While courts have historically played a crucial role in advancing LGBTQ+ rights, as seen in the decriminalization of homosexuality and recognition of transgender rights under NALSA v. Union of India (2014), the marriage question has been deferred to Parliament. This delay underscores the need for political will, broader social dialogue, and continuous activism to push for comprehensive recognition. Activists and scholars argue that waiting for Parliament to act may indefinitely postpone justice, especially in the face of political conservatism. At the

same time, the incremental progress through judicial recognition of individual rights, expansion of adoption eligibility, and growing public support indicates that change is inevitable, if slow. Urban youth, media representations, and corporate policies increasingly support LGBTQ+ inclusion, creating cultural shifts that will eventually translate into legal reform. The path forward must be framed not as a demand for "special rights" but as a quest for equal rights. Same-sex couples are not seeking privileges but parity—parity in love, in dignity, and in the legal protection of their families. A true democracy cannot afford to treat some citizens as second-class simply because of whom they love. Extending marriage and adoption rights to same-sex couples strengthens, rather than weakens, the institution of family by expanding it to include all loving, committed partnerships. Ultimately, the debate on same-sex marriage and adoption in India is not only about law but about humanity. It is about acknowledging that love and family come in diverse forms, and that every person deserves the right to build a life of their choosing without fear, stigma, or exclusion. It is about ensuring that children in need of families are not deprived of nurturing homes due to prejudice. And it is about reaffirming that constitutional democracy means equality not in theory but in lived reality. The road ahead is undoubtedly challenging, marked by social resistance, political hesitation, and institutional inertia. Yet, history shows that the arc of justice bends towards inclusion. Just as women once fought for suffrage, as inter-caste and inter-religious couples fought for recognition, so too will same-sex couples secure their place in the fabric of Indian family law. The question is not whether this change will happen, but when. And when it does, it will be remembered as not only a victory for the LGBTQ+ community but a triumph for Indian democracy itself. As future lawyers, policymakers, and citizens, it is our responsibility to ensure that constitutional principles of dignity, equality, and justice are not hollow words but guiding forces in shaping our society. Marriage and adoption rights for same-sex couples must be seen not as a radical departure but as the natural progression of human rights in a modern, democratic India. When that day comes, countless couples will no longer have to fight for the right to say "we do," and countless children will find the security of homes filled with love. That vision of equality is not just possible—it is necessary.